

- ❖ روزی غلامی گوسفندان اربابش را به صحرا برد. گوسفندان در دشت سرگرم چرا بودند که مسافری از راه رسید و با دیدن انبوه گوسفندان، به سراغ آن غلام (چوپان) رفت و گفت: «از این همه گوسفندانت، یکی را به من بده.»
- ❖ اکنون اگر می خواهی، در مورد شگفتی آفرینش ملخ، سخن بگو که خدا برای او دو چشم سرخ و دو حدقه، چونان ماه تابان آفرید، و به او گوش پنهان، و دهانی متناسب اندامش بخشید. ملخ، حواسی نیرومند و دو دندان پیشین دارد که گیاهان را می چیند و دو پای داس مانند که اشیا را بر می دارد. کشاورزان از ملخ ها می ترسند و قدرت دفع آنها را ندارند؛ حتی اگر همه متحد شوند، ملخ ها، نیرومندان وارد کشتزار می شوند و آنچه میل دارند، می خورند؛ در حالی که تمام اندامشان، به اندازه ی یک انگشت باریک نیست.
- ❖ به مورچه و کوچکی جثّه ی آن بنگر که چگونه عظمت خلقت او با چشم و اندیشه ی انسان درک نمی شود. نگاه کن چگونه روی زمین راه می رود و برای به دست آوردن روزی خود تلاش می کند. او دانه ها را به لانه ی خود می برد و در جایگاه ویژه، نگه می دارد و در فصل گرما برای خوراک زمستان می کوشد. اگر اندیشه کنی، از آفرینش مورچه دچار شگفتی خواهی شد.
- ❖ با خوب نگرستن به پدیده ها و محیط اطراف خود و تأمل در ویژگی های آنها به دانش و آگاهی زیادی دست می یابیم. دقت در نگاه کردن و خوب دیدن، یکی از راه های تقویت ذهن و توانایی های زبان است. برای اینکه توصیف ها آسان و دقیق تر صورت گیرد، می توان از آرایه «تشبیه» استفاده کرد.
- ❖ «طلعت روی» «نعره ی توفنده اش» «طنین خنده اش» «محتوای اثر» «اسرار حکیمانه» «جلوه ی خاصی» «گل های نغز» «صورتگر ماهر» «بی تقلید غیر» «عناصر سازنده» «عاج فیل» «بر پی مصطفی» «خداوند پوزش پذیر» «زینت ده عنوان» «هاتف اصفهانی»

